

DARMOWE KSIĄŻKI DO IELTS

Why Band 7.0 Is Called the Golden Score

Prawdziwe progi wizowe, rejestracyjne i uczelniane stojące za tą liczbą — i najszybsza uczciwa droga do niej, gdy już wiesz, który próg jest twój.

freeieltsbooks.net

Free to download, free to pass on · wrzesień 2026

Spis treści

Why Band 7.0 Is Called the Golden Score

Part 1 — Skąd naprawdę bierze się liczba 7.0

- 1.1 Australia: twarda granica testu punktowego
- 1.2 Brytyjskie pielęgniarstwo i położnictwo: prawdziwe zawodowe 7.0
- 1.3 Mit: sama wiza pracownicza w Wielkiej Brytanii nie wymaga 7.0
- 1.4 Uczelnie: nie ma jednej uniwersalnej liczby, sprawdź tę faktyczną
- 1.5 Kanada: CLB 7 nie oznacza band 7 IELTS
- 1.6 Co zmienia się w 2026 roku

Part 2 — Dlaczego liczba całkowita, i dlaczego nie 7.5

- 2.1 Progów nie obchodzi, jak blisko jesteś
- 2.2 Jak wynik ogólny zamienia cztery oceny w jedną linię do przekroczenia
- 2.3 Dlaczego gonienie za 7.5 albo 8.0 zwykle jest złym ruchem przy progu 7.0

Part 3 — Najszybsza realistyczna droga, gdy już wiesz dlaczego

- 3.1 Ustal, który próg jest naprawdę twój
- 3.2 Zdiagnozuj swój faktyczny punkt startowy

3.3 Realistyczny kształt od 6.0 do 7.0

3.4 Realistyczny kształt od 6.5 do 7.0

Part 4 — Gdzie zdający marnują czas, którego nie mają

4.1 Nadmierne dopracowywanie części, która już przekracza linię

4.2 Podchodzenie do egzaminu, zanim jesteś gotowy, i utrata terminu

4.3 Błędne odczytanie, który próg cię dotyczy

Part 5 — Budowanie realistycznego planu

5.1 Który próg, twoimi własnymi słowami

5.2 Twój kształt, z Part 3

5.3 Jednostronicowy plan

Koniec

Why Band 7.0 Is Called the Golden Score

Free IELTS Books — freeieltsbooks.net Aktualizacja: wrzesień 2026

O czym jest ta książka

„Band 7 to złoty wynik." Prawdopodobnie słyszałeś jakąś wersję tego zdania, i nie jest ono niesłuszne — po prostu nie jest jednym faktem. To pięć różnych faktów, z pięciu różnych systemów, które akurat wypadają blisko tej samej liczby. Ta książka nazywa każdy z nich uczciwie: kto go ustala, czego naprawdę wymaga, i gdzie 7.0 wcale nie jest tą liczbą.

To nie jest kurs. Nie uczy Listening ani Writing. Odpowiada na pytanie, które zwykle się pomija: dlaczego w ogóle celować w 7.0, i czy 7.0 to w ogóle liczba, w którą powinieneś celować?

Dla kogo jest ta książka

Dla każdego, kto goni za bandem 7 z myślą o wizie, rejestracji zawodowej albo miejscu na uczelni, a nigdy nie widział zapisanej wprost faktycznej zasady — słyszał tylko z drugiej ręki „potrzebujesz 7". Jeśli już znasz swoją docelową liczbę i jej źródło, przejdź od razu do Part 3 po kształt nauki. Jeśli nie jesteś pewien, która liczba jest naprawdę twoja, zacznij od Part 1.

Jak z niej korzystać

Part 1 przedstawia pięć realnych systemów używających 7.0 albo liczby zbliżonej — po jednym na sekcję, każdy nazwany i ze źródłem. Part 2 wyjaśnia, dlaczego próg działa inaczej niż średnia — dlaczego 6.9 nie jest „w zasadzie 7”. Part 3 zamienia „wiem dlaczego” w realistyczny kształt nauki dla twojego punktu startowego. Part 4 jest celowo krótka: trzy sposoby, w jakie zdający marnują czas, goniąc za progiem. Part 5 to jednostronicowy arkusz — strona, którą naprawdę zachowasz.

Jedna uczciwa uwaga

Nic w tej książce nie jest obietnicą wyniku, wizy, pracy ani miejsca na uczelni. To mapa tego, kto ustala którą liczbę i dlaczego — nauka, wniosek i decyzja wciąż należą do ciebie.

Każda liczba dotycząca wizy, rejestracji zawodowej i przyjęcia na uczelnię w tej książce została sprawdzona na stronie wydającego ją organu tuż przed publikacją. To dokładnie ten rodzaj liczb, które zmieniają się bez większego rozgłosu. Zweryfikuj aktualne wymagania z odpowiednim urzędem, organem zawodowym albo uczelnią, zanim na którejkolwiek z nich się oprzesz.

© 2026 OurSharedCode — freeieltsbooks.net. Ta książka jest niezależną publikacją, rozpowszechnianą bezpłatnie w celach edukacyjnych.

IELTS® jest zastrzeżonym znakiem towarowym British Council, IELTS Australia Pty Ltd (należącej do IDP Education) oraz Cambridge English (część Cambridge University Press & Assessment) — zwanych łącznie „IELTS Partners”. Ta publikacja i jej autor nie są powiązani z IELTS Partners, nie są przez nich sponsorowani,

wspierani ani zatwierdzeni; słowo „IELTS” pojawia się w tytule i tekście wyłącznie po to, by opisać temat tej książki.

Wszystkie pytania, wzorcowe odpowiedzi i objaśnienia są oryginalną pracą autora; nie powielono tu żadnych oficjalnych materiałów IELTS. Aktualne oficjalne informacje o egzaminie znajdziesz na ielts.org.

Możesz swobodnie udostępniać tę książkę w całości i bez zmian. Nie wolno jej sprzedawać. Dobrowolne darowizny pokrywają wyłącznie koszty hostingu, domen i tłumaczeń; żadne materiały nie są sprzedawane, a darowizny nie mają związku z IELTS Partners.

Part 1 — Skąd naprawdę bierze się liczba 7.0

Nie istnieje jedna zasada „Złotego Wyniku”. Poniżej pięć realnych, różnych, nazwanych systemów, z których każdy używa 7.0 albo liczby do niej zbliżonej z własnego powodu. Traktuj je jako pięć osobnych faktów, nie pięć wersji tego samego — mylenie ich to najczęstszy błąd, jaki popełniają zdający, decydując, w co celować.

1.1 Australia: twarda granica testu punktowego

Australijski system General Skilled Migration ocenia znajomość angielskiego w trzech progach. Progi to dyskretne stopnie, nie płynna skala. Competent English — 6.0 w każdej z czterech części — daje zero punktów. Przekracza próg dopuszczający i nic więcej. Proficient English — 7.0 w każdej z czterech części — daje 10 punktów. Superior English — 8.0 w każdej — daje 20 punktów.

Przyjrzyj się dokładnie sformułowaniu: *każda z czterech części*, nie średnia ogólna. To różni się od zwykłego sposobu odczytywania wyniku IELTS. Wyobraź sobie zdającego z Listening 8.0, Reading 8.0, Writing 6.5, Speaking 8.0. Jego wynik ogólny jest znakomity. Ale dla tego testu punktowego liczy się jako Competent, nie Proficient — jedna część poniżej 7.0 ustala próg dla wszystkich czterech. Nie ma tu zaokrąglania słabej części w górę przez uśrednienie z trzema mocnymi.

To najwyraźniejsza w całej tej książce wersja zasady „7.0 to twarda granica z konkretną nagrodą po drugiej stronie”. Dziesięć punktów z samego angielskiego, w teście, w którym większość zapraszanych

kandydatów mieści się gdzieś w przedziale sześćdziesięciu-siedemdziesięciu punktów ogółem, to nie mały margines.

1.2 Brytyjskie pielęgniarstwo i położnictwo: prawdziwe zawodowe 7.0

Nursing and Midwifery Council ustala własny wymóg językowy dla każdego, kto rejestruje się do wykonywania zawodu pielęgniarki albo położnej w Wielkiej Brytanii. To prawdziwy próg 7.0: ogólny wynik IELTS Academic na poziomie 7.0, z wymogiem 7.0 osobno w Listening, Reading i Speaking. Writing ma od dawna obowiązującą ulgę. Akceptowane jest tam 6.5, pod warunkiem że wymagane wyniki we wszystkich czterech częściach zostaną osiągnięte w ciągu dwóch podejść w oknie 12 miesięcy. Pozwala to połączyć najlepsze wyniki z dwóch prób zamiast wymagać jednego idealnego podejścia.

To zasada jednego zawodu, ustalona przez jednego regulatora, nie ogólny „wymóg brytyjski”. Znalazła się tutaj, bo jest to realny, wysoko postawiony przypadek, w którym 7.0 jest naprawdę tą liczbą. Warto nazwać to wprost i warto zweryfikować bezpośrednio w NMC, zanim zaczniesz na tym planować — wymogi organów zawodowych to dokładnie ten rodzaj szczegółu, który bywa cicho zmieniany.

1.3 Mit: sama wiza pracownicza w Wielkiej Brytanii nie wymaga 7.0

Oto poprawka, którą ta książka najbardziej chce wprowadzić. Brytyjska wiza Skilled Worker — ścieżka, o której większość zdających myśli, mówiąc „wiza brytyjska” — w ogóle nie wymaga band 7. Jej wymóg językowy ustalony jest na poziomie CEFR B2, co odpowiada mniej więcej

IELTS 5.5 w każdej części — znacznie poniżej 7.0, a nawet poniżej progu Competent w australijskim teście punktowym powyżej.

Zdający, którzy sądzą, że brytyjska wiza pracownicza wymaga 7, niemal zawsze mylą ją z czymś innym z tej listy — z zawodową rejestracją NMC z 1.2 albo z wymogiem przyjęcia na uczelnię z 1.4. Te są prawdziwymi progami na poziomie 7.0 i wyżej. Sama wiza — nie. Właściwe rozróżnienie tego może zaoszczędzić miesiące niepotrzebnych przygotowań wymierzonych w liczbę, o którą wiza nigdy nie prosiła.

1.4 Uczelnie: nie ma jednej uniwersalnej liczby, sprawdź tę faktyczną

Rekrutacja na uczelnie nie ma jednej liczby, tak jak test punktowy albo NMC. Wymagania różnią się między instytucjami i poziomami studiów. Uczciwy przedział dla konkurencyjnych programów licencjackich i magisterskich to mniej więcej 6.5 do 7.5. Na najbardziej selektywnym końcu — Oxford i Cambridge oraz instytucje na podobnym poziomie gdzie indziej — typowa liczba to ogólne 7.5, z wymogiem 7.0 w każdym komponencie. Niektóre konkretne kierunki, jak prawo czy medycyna, wymagają jeszcze więcej.

Uczciwa odpowiedź brzmi tu: sprawdź konkretną stronę konkretnego kierunku na konkretnej uczelni, nie ogólną zasadę. Ta sekcja jest celowo najbardziej mglista w Part 1, bo udawanie, że istnieje jedna uczelniana liczba, byłoby dokładnie tym rodzajem mitu, który ta książka ma za zadanie prostować.

1.5 Kanada: CLB 7 nie oznacza band 7 IELTS

Kanadyjski system Express Entry nie ocenia znajomości angielskiego bezpośrednio na skali IELTS. Przelicza twój wynik na własną skalę, Canadian Language Benchmark. Obie skale nie pokrywają się tak, jak mogłyby sugerować ich liczby.

Minimum, którego potrzebuje większość kandydatów Express Entry, to CLB 7. CLB 7 odpowiada IELTS 6.0 w każdej z czterech części, ocenianych osobno, nie uśrednionych. Kandydat, który czyta „CLB 7” i zakłada, że oznacza to „band 7 IELTS”, przygotowałby się o cały band za dużo, celując w liczbę, o którą nikt tak naprawdę nie prosił.

Prawdziwym mocnym celem jest CLB 9, wartym gonienia, bo daje realne dodatkowe punkty ponad minimum. CLB 9 odpowiada IELTS Listening 8.0, Reading 7.0, Writing 7.0, Speaking 7.0. Ten nierówny podział — wyższy w Listening niż w pozostałych trzech — sam w sobie zasługuje na uwagę. To nie jest po prostu „zdobądź 7 wszędzie”.

To prawdopodobnie najbardziej użyteczna poprawka w całej tej książce. Różnica między przekonaniem, że potrzebujesz „band 7”, a faktyczną potrzebą CLB 7 (IELTS 6.0), to różnica między planem nauki zbudowanym wokół złej mety a takim, który jest zbudowany wokół prawdziwej.

1.6 Co zmienia się w 2026 roku

Dwie zmiany obowiązują już teraz w powyższych systemach, i mają zupełnie inny status — warto precyzyjnie rozróżnić, która jest która.

Już obowiązuje. Próg językowy brytyjskiej wizy Skilled Worker wzrósł z CEFR B1 do B2 8 stycznia 2026 roku. Zasada przejściowa chroni

obecnych posiadaczy: każdy, kto miał tę wizę przed tą datą i przedłuża ją, wciąż potrzebuje tylko B1. To nie zmienia sedna z 1.3 — B2 to wciąż mniej więcej IELTS 5.5, daleko od 7.0 — ale dokładna zasada właśnie się zmieniła, a książka robiąca punkt z precyzji powinna dobrze podać stan przed i po.

Potwierdzone, jeszcze nieobowiązujące. Australijski budżet federalny potwierdził, że test punktowy z 1.1 jest przepisywany od podstaw, z większą wagą przypisaną znajomości angielskiego niż dziś. W chwili pisania tej książki proces jest wciąż na etapie konsultacji.

Dokument konsultacyjny zapowiedziano na połowę 2026 roku, a projekt ustawy spodziewany jest do końca roku. Nowy test nie ma wejść w życie przed 1 lipca 2027 roku. **Struktura 0/10/20 punktów**

Competent/Proficient/Superior z 1.1 to dzisiejsza faktyczna zasada, aktualna w chwili pisania tej książki — nie coś stałego.

Sprawdź bezpośrednio na immi.homeaffairs.gov.au, zanim się na tym oprzesz, zwłaszcza jeśli czytasz tę książkę jakiś czas po jej publikacji.

Instrukcja dla całego Part 1 jest ta sama, którą ta książka wciąż powtarza: sprawdź źródło, zanim uznasz którąkolwiek z powyższych liczb za aktualną.

Part 2 — Dlaczego liczba całkowita, i dlaczego nie 7.5

2.1 Progów nie obchodzi, jak blisko jesteś

Każdy system z Part 1 działa tak samo, gdy dociera do swojej liczby. Albo ją osiągasz albo przekraczasz, albo nie. Kandydat na 6.9 i kandydat na 6.0 obaj nie przechodzą granicy 7.0 dokładnie w ten sam sposób. Żaden z nich jej nie przekracza, a próg nie zwraca uwagi na to, że jeden z nich był blisko.

To sprzeczne z naturalnym instynktem. 6.5 wydaje się „prawie 7” — pół banda dalej, na skali, gdzie pół banda to najmniejsza jednostka widoczna na wyniku. Ale wizy, rejestracje i testy punktowe nie oceniają na podstawie bliskości. Zadają jedno pytanie: czy przekroczyłeś granicę, tak czy nie. Bycie blisko nie jest inną odpowiedzią na to pytanie.

2.2 Jak wynik ogólny zamienia cztery oceny w jedną linię do przekroczenia

Tam, gdzie próg wymaga oceny *ogólnej* — jak większość wymogów uczelnianych — ta ogólna liczba to średnia twoich czterech ocen częściowych, zaokrąglona według konkretnej zasady. Średnia kończąca się na .25 zaokrąglą się w dół do najbliższego pół banda. Średnia kończąca się na .75 zaokrąglą się w górę. *The Band 7.0 Blueprint*, gdzie indziej na tej stronie, szczegółowo omawia tę zasadę zaokrąglania i jej tabelę — to samo dotyczy tutaj i nie jest tu wyprowadzane od nowa.

Dla tej książki ważne jest to, co ta zasada zaokrąglania robi z progiem. Linia, którą musisz faktycznie przekroczyć, to nie jakaś luźna „średnia 7.0”. To konkretny cel arytmetyczny, który twoje cztery oceny albo osiągają razem, albo nie.

2.3 Dlaczego gonienie za 7.5 albo 8.0 zwykle jest złym ruchem przy progu 7.0

Gdy próg to ustalona linia, iść dalej za nią przestaje opłacać się tak, jak mogłoby się wydawać. Kandydat, który potrzebuje 7.0 na miejsce na uczelni i osiąga 7.5, nie kupił niczego więcej u tej uczelni — wymóg wynosił 7.0, i 7.0 zostało przekroczone.

To naprawdę sprzeczny z intuicją punkt dla każdego przyzwyczajonego do ogólnej idei, że wyższy wynik zawsze jest lepszy. Wobec ustalonego progu — nie jest. Jest jeden wyjątek. W systemie takim jak australijski test punktowy z 1.1, przekroczenie *wyższego* progu — Superior English, 8.0 w każdej części — daje więcej punktów niż przekroczenie niższego. Tam pójście dalej jest celowym, drugim celem, nie nadmiarem. Wiedza, z jakim rodzajem systemu masz do czynienia — płaską bramą, czy drabiną

z drugim szczeblem wartym osiągnięcia — decyduje o tym, czy dodatkowe przygotowanie ponad 7.0 jest dobrze wykorzystanym czasem, czy zmarnowanym. Najszybsza droga do bramy na poziomie 7.0 to zatrzymanie się na 7.0, nie za nią. Part 3 buduje kształt nauki wokół tej idei.

Part 3 — Najszybsza realistyczna droga, gdy już wiesz dlaczego

3.1 Ustal, który próg jest naprawdę twój

Przed jakimkolwiek planem nauki odpowiedz uczciwie na trzy pytania: Do czego naprawdę służy ten wynik — wiza, rejestracja zawodowa, czy miejsce na uczelni? Który kraj albo organ ustala wymóg? I jaką dokładnie liczbę podaje ten konkretny organ, nie liczbę, którą słyszałeś z drugiej ręki?

Part 1 pokazał, że nie są to wymienne pojęcia — CLB 7, wiza brytyjska, NMC i liczba ustalona przez uczelnię to cztery różne zasady od czterech różnych organów. Odpowiedź na te trzy pytania jako pierwsza sprawa, że reszta tej książki i cała nauka, którą podejmiesz później, celuje w liczbę, która jest naprawdę twoja.

3.2 Zdiagnozuj swój faktyczny punkt startowy

The Band 7.0 Blueprint, gdzie indziej na tej stronie, prowadzi przez samoocenę pozwalającą znaleźć twój obecny poziom, część po części — ten proces nie jest tu powtarzany. Jedna rzecz warta dodania tutaj, specyficzna dla gonienia za progiem, a nie ogólnej poprawy: poznaj swoją najsłabszą *pojedynczą* część, nie tylko średnią ogólną.

Kilka systemów z Part 1 — australijski test punktowy, NMC — wymaga, by każda część indywidualnie przekraczała linię, bez uśredniania mocnej części ze słabą. W tych systemach twoja średnia ogólna może wygodnie stać powyżej 7.0, a ty i tak nie spełniasz wymogu, bo jedna część jest poniżej. Jeśli twoim celem jest jeden z tych systemów wymagających wszystkich czterech części, zdiagnozuj najpierw swoją najsłabszą część i traktuj ją jako liczbę, która naprawdę decyduje, czy przejdziesz.

3.3 Realistyczny kształt od 6.0 do 7.0

Cały band to realny dystans. Uczciwy przedział, jaki zwykle podają zdający zamykający tę lukę przy konsekwentnym, skupionym przygotowaniu, to od paru miesięcy do około sześciu. Zależy to od tego, jak blisko 6.0 już w praktyce leży 7.0, i ile czasu na naukę jest realnie dostępne co tydzień. Nie ma jednej stałej liczby tygodni pasującej do każdego, a książka, która by ją podała, zgadywałaby w twoim imieniu.

Kształt, który się sprawdza, zamiast stałej liczby tygodni: zacznij od swojej najsłabszej części. Powód arytmetyczny znajdziesz w *The Band 7.0 Blueprint*, Part 1.3 — podniesienie niskiego wyniku zmienia twoją średnią, albo przekracza próg pojedynczej części, skuteczniej niż dopracowywanie części, która już jest blisko. Zbuduj rytm nauki, który naprawdę utrzymasz po pierwszych dwóch tygodniach. Cały band różnicy zamyka

konsekwencja bardziej niż jakakolwiek pojedyncza technika. Testuj się regularnie w realnych warunkach czasowych, nie tylko na końcu, żeby dowiedzieć się, gdzie naprawdę stoisz, póki jest jeszcze czas na korektę.

3.4 Realistyczny kształt od 6.5 do 7.0

Luka pół banda różni się rodzajowo od luki całego banda, nie tylko rozmiarem. Na 6.0 ogólne budowanie umiejętności zwykle porusza wskazówkę — pomaga niemal wszystko, co ćwiczysz. Na 6.5 luka to zwykle garść konkretnych, dających się nazwać nawyków. Konkretny wzorzec gramatyczny, który wciąż kosztuje punkty. Typ pytania w Reading, który jest konsekwentnie pomijany. Struktura odpowiedzi w Speaking, która kończy się w połowie rozwinięcia. Ogólne ćwiczenie na tym etapie często się zatrzymuje. Pozostałe pół banda to zwykle nie „więcej tego samego” — to niewielka liczba konkretnych poprawek.

Kształt zaczyna się tu od znalezienia tych konkretnych nawyków — przez szczegółową informację zwrotną z pełnego testu próbnego, nie tylko sam wynik — zamiast zakładania, że ogólne ćwiczenie w końcu samo zamknie lukę. Ten obszar, zamykanie dokładnie tej pół-bandowej ściany, dostaje pełne omówienie w kolejnej książce na tej stronie; ta sekcja przygotowuje grunt pod to, nie roszcząc sobie tego tematu tutaj.

Part 4 — Gdzie zdający marnują czas, którego nie mają

Ta część jest celowo krótka. To nie jest pełne omówienie efektywności — to osobna książka na tej stronie, **The Minimum-Effort Path to 7.0**, która bierze każdy z poniższych trzech punktów i daje mu samotest, który naprawdę możesz przeprowadzić. Te trzy są specyficzne dla gonienia za *progiem*, nie dla ogólnej poprawy, i pojawiają się na tyle często, że warto je wprost nazwać.

4.1 Nadmierne dopracowywanie części, która już przekracza linię

Jeśli twoim celem jest jeden z systemów wymagających wszystkich czterech części z Part 1 — australijski test punktowy, NMC — część, która już stoi na poziomie twojej wymaganej liczby albo wyżej, niczego więcej ci nie kosztuje. Dalsze dopracowywanie części na poziomie 8.0, podczas gdy część na 6.0 stoi poniżej linii, której naprawdę potrzebujesz, wydaje czas tam, gdzie nie może pomóc wynikowi. Sprawdź najpierw swoją najsłabszą

pojedynczą część, ten sam diagnostyczny krok z 3.2, zanim zdecydujesz, gdzie więcej ćwiczenia naprawdę się przyda.

4.2 Podchodzenie do egzaminu, zanim jesteś gotowy, i utrata terminu

Podejście do egzaminu, zanim twoje wyniki próbne konsekwentnie osiągają twój cel, to nie neutralna próba — kosztuje opłatę egzaminacyjną, a często więcej czasu niż sam egzamin: kolejny dostępny termin w danym ośrodku może być odległy o tygodnie, a niektóre ścieżki (wniosek wizowy z terminem, data naboru na kurs) nie czekają na drugie podejście. Sygnałem do zapisania się jest wynik próbny, który konsekwentnie osiąga twój cel w realnych warunkach czasowych, nie jeden dobry wynik.

4.3 Błędne odczytanie, który próg cię dotyczy

Najkosztowniejszy marnotrawca czasu na tej liście, bezpośrednio nawiązujący do Part 1: przygotowywanie się do zupełnie złej liczby. Kandydat, który zakłada, że brytyjska wiza pracownicza wymaga band 7 (1.3), może spędzić miesiące osiągając poziom, którego wiza nigdy nie wymagała. Kandydat, który czyta „CLB 7” jako „band 7 IELTS” (1.5), może spędzić te same miesiące przygotowując się o cały band za dużo do Express Entry. Potwierdź faktyczną liczbę u faktycznego organu, zanim jakkolwiek inna rada z tej książki będzie warta stosowania.

Part 5 — Budowanie realistycznego planu

Ta część to arkusz. Zapisz swoje odpowiedzi — na papierze, w aplikacji z notatkami, gdziekolwiek naprawdę do nich zajrzysz ponownie. Sens planu polega na tym, że przetrwa dłużej niż chwilę, w której go czytasz.

5.1 Który próg, twoimi własnymi słowami

Zapisz trzy rzeczy, wprost, zanim cokolwiek innego:

- **Do czego służy ten wynik** — wiza, rejestracja zawodowa, czy miejsce na uczelni.
- **Który kraj albo organ go ustala** — konkretny departament, regulator albo instytucja, nie ogólna nazwa kraju.
- **Faktyczna liczba, którą podaje ten organ**, i czy dotyczy twojego wyniku ogólnego, każdej części osobno, czy obu.

Jeśli nie jesteś pewien trzeciej odpowiedzi, zatrzymaj się tutaj i potwierdź ją bezpośrednio u tego organu, zanim pójdziesz dalej. Wszystko po tym arkuszu zakłada, że celujesz w prawdziwą liczbę, nie zapamiętaną.

5.2 Twój kształt, z Part 3

Zaznacz swój obecny szacowany band z niedawnego, uczciwie zmierzonego na czas testu próbnego. Jeśli wypada blisko 6.0, twój kształt to 3.3. Jeśli wypada blisko 6.5, twój kształt to 3.4. Zanotuj też swoją najslabszą pojedynczą część obok ogólnego szacunku — przy progu wymagającym wszystkich czterech części to właśnie ta najslabsza część decyduje o wyniku.

5.3 Jednostronicowy plan

Połącz 5.1 i 5.2 w jedną stronę, którą zachowasz tam, gdzie na pewno na nią zerkniesz:

- **Mój próg:** _____ (organ, liczba, ogólny czy per część)
- **Moja najsłabsza część teraz:** _____
- **Mój kształt startowy:** 6.0→7.0 / 6.5→7.0 (zakreśl jedno)
- **Mój realistyczny przedział czasowy:** _____
(przedział, nie jedna zgadnięta data)
- **Zanim zapiszę się na egzamin, potwierdzę:** aktualny wymóg bezpośrednio u wydającego go organu oraz to, że moje wyniki próbne konsekwentnie osiągają cel w realnych warunkach czasowych.

To jest ta strona. Wszystko wcześniej było uzasadnieniem; to jest to, na czym naprawdę działasz.

Koniec

Wiesz już, że „Złoty Wynik” to nie jedna zasada — to pięć różnych systemów, każdy z własną prawdziwą liczbą, i przynajmniej jedna powszechnie wierzona liczba, która okazuje się w ogóle nie mieć zastosowania. Wiesz, dlaczego próg działa inaczej niż średnia, i masz kształt nauki na dalszą drogę, w zależności od tego, skąd startujesz.

Każda liczba dotycząca wizy, rejestracji i przyjęcia na uczelnię w tej książce była dokładna w chwili pisania i mogła się od tego czasu zmienić. **Potwierdź aktualne wymagania bezpośrednio z odpowiednim urzędem, organem zawodowym albo uczelnią, zanim się na nich oprzesz** — ta książka to mapa startowa, nie ostatnie słowo.

Powodzenia na egzaminie, i na tym, do czego jest on kolejnym krokiem.

O tych książkach

Ta książka jest darmowa. Powstała po to, żeby ją rozdawać, i możesz swobodnie przekazać ten plik każdemu, kto przygotowuje się do egzaminu — koledze z zajęć, grupie do nauki, nauczycielowi. Nie potrzebujesz na to zgody i nie ma nic do zapłacenia.

Więcej darmowych książek znajdziesz na **freeieltsbooks.net**.

Wróć za tydzień

Zapisz sobie ten adres teraz, skoro już o nim myślisz:

freeieltsbooks.net

Dodaj go do zakładki albo ustaw przypomnienie w telefonie na przyszły tydzień — dodajemy kolejne książki. Strona pokazuje datę ostatniej aktualizacji, więc od razu zobaczysz, co się zmieniło od twojej ostatniej wizyty.

Nie ma się do czego zapisywać i nie musisz podawać adresu e-mail. Przypomnienie jest twoje, we własnym telefonie — to jedyny sposób, w jaki możemy do ciebie dotrzeć, i wolimy, żeby tak zostało.

Ta edycja została zaktualizowana: wrzesień 2026.

Publikacja niezależna — bez powiązania z IELTS Partners i bez ich poparcia.

Każdy przykład i każda opracowana tabela w tej książce powstały specjalnie na jej potrzeby. Żaden oficjalny materiał egzaminacyjny nie jest tu powielany.